

Міністерство освіти і науки України
Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою
Національного технічного університету
«Дніпровська політехніка»
від 05.09.2019 р., протокол № 12

ПОЛОЖЕННЯ

**про порядок застосування заходів з врегулювання конфліктів та спорів
(суперечок) у діяльності співробітників та студентів Національного
технічного університету «Дніпровська політехніка»**

Дніпро
2019

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою
НТУ «Дніпровська
політехніка»
05 вересня 2019 року
(протокол № 12)

ПОЛОЖЕННЯ

про порядок застосування заходів з врегулювання конфліктів та спорів (суперечок) у діяльності співробітників та студентів Національного технічного університету «Дніпровська політехніка»

1. Загальні положення

1.1. Положення про порядок застосування заходів з врегулювання конфлікту у діяльності співробітників та студентів Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» (далі відповідно – Положення, Університет) розроблено на підставі відповідних норм Закону України «Про вищу освіту» (далі – Закон), ПОЛОЖЕННЯ про оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти (із змінами та доповненнями, затвердженими Вченою радою НТУ «Дніпровська політехніка» від 18.09.2018; від 11.12.2018), Положення про формування переліку та обрання навчальних дисциплін студентами, Положення про організацію освітнього процесу Державного ВНЗ «Національний гірничий університет» (Із змінами та доповненнями, затвердженими рішенням Вченої ради Державного ВНЗ «НГУ» від 16.03.2017 та 25 жовтня 2019 року), Положення про систему запобігання та виявлення плагіату у Національному технічному університеті «Дніпровська політехніка», Положення про порядок надання платних послуг відділом аспірантури і докторантури Національного технічного університету «Дніпровська політехніка», інших нормативно – правових документів.

1.2. Положення визначає політику та процедури застосування заходів з врегулювання конфліктів та спорів, що можуть виникати у співробітників та студентів Університету.

1.3. Терміни, які вживаються в даному Положенні:

1.3.1. Медіація (англ. mediation – посередництво) — вид альтернативного врегулювання спорів, метод вирішення спорів із залученням посередника (медіатора), який допомагає сторонам конфлікту налагодити процес комунікації і проаналізувати конфліктну ситуацію таким чином, щоб вони самі змогли обрати той варіант рішення, який би задовольняв інтереси і потреби усіх учасників конфлікту.

На відміну від формального судового чи господарського процесу, під час медіації сторони доходять згоди самі — медіатор не приймає рішення за них. Медіація має добровільний, а не зобов'язальний характер: сторони за власним

бажанням можуть припинити медіацію або продовжити її. Сторони самі або доходять згоди, або ні, за них ніхто не приймає рішень. Однією з умов медіації є її конфіденційність: усе, що відбувається під час медіації, залишається в таємниці. Медіація як шлях врегулювання спору зорієнтована, насамперед, на інтереси сторін: віднаходження рішення не обмежується виключно правовим предметом спору, воно охоплює широке коло питань, пов'язаних з економічними, фінансовими чи особистими інтересами сторін.

1.3.2. Конфлікт (лат. *conflictus* — зіткнення, сутичка) — зіткнення протилежних інтересів і поглядів, напруження і крайнє загострення суперечностей, що приводить до активних дій, ускладнень, боротьби, що супроводжуються складними колізіями; ситуація, в якій кожна зі сторін намагається зайняти позицію, несумісну з інтересами іншої сторони.

1.3.3. Суперечка (спір) — словесне змагання; обговорення чого-небудь двома або кількома особами, в якому кожна з сторін обстоює свою думку, свою правоту.

1.3.4. Сторони конфлікту або суперечки – учасники процесу, без яких продовження процесу конфлікту або суперечки не є можливим.

2. Запобігання та врегулювання конфліктів та суперечок

2.1. З метою запобігання конфліктів та суперечок, які виникають у переважній більшості випадків як наслідок непорозумінь, непрозорості та несподіваності розвитку спілкування учасників освітнього процесу, надання освітніх послуг в університеті відбувається відповідно до політики:

- взаємоповаги;
- взаємопорозуміння;
- відкритості;
- готовності до змін задля покращання якості освіти;
- добровільного прийняття всіма учасниками процесу кінцевої мети навчання;
- доступності до інформації;
- кроскультурних комунікацій;
- прогнозованості;
- рівності учасників освітнього процесу перед законами України;
- толерантності.

2.2. Застосування цього Положення, в якому викладені політика та процедури врегулювання конфліктів та суперечок (спорів), не є обов'язковим або таким, що унеможлиблює інші процеси щодо досягнення мети учасників конфлікту або суперечок відповідно до законодавства України, внутрішньої документації університету.

2.3. Можливими посередниками (медіаторами) у вирішенні конфліктів та суперечок можуть бути:

- викладачі кафедр;
- декані факультетів;
- директори інститутів;
- завідувачі кафедр;

- керівники структурних підрозділів університету;
- куратори академічних груп;
- представники студентського самоврядування;
- проректори;
- профспілковий комітет;
- ректор університету;
- старости академічних студентських груп.

2.4. Учасники конфлікту або суперечки добровільно обирають третю сторону (п.2.3), що сприятиме залагодженню конфлікту або суперечки (спору).

2.5. Посередник (медіатор) допомагає сторонам конфлікту налагодити процес комунікації і проаналізувати конфліктну ситуацію таким чином, щоб вони самі змогли обрати той варіант рішення, який би задовольняв інтереси і потреби усіх учасників конфлікту.